

έχει ως στόχο να προσδιορίσει τι πρέπει να αποδειχθεί, από την άποψη της αφήγησης και του νόμου.

- **Αφήγηση:** Αυτό το μέρος του λόγου είναι καθαρή αφήγηση, μια αναπαράσταση της δράσης, όπου δίνονται τα «απλά πραγματικά στοιχεία».
- **Απόδειξη:** Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, κάποιοι αρχαίοι θεωρητικοί διαιρούν περαιτέρω την απόδειξη, σε διαίρεση, πραγματική απόδειξη και διάψευση.
- **Διαίρεση:** Το πρώτο καθήκον της διαίρεσης, είναι να διασπάσει τη μεγαλύτερη δράση, στην αφήγηση του λόγου, σε τμήματα, επιλέγοντας εκείνα, ή τις ερμηνείες τους (το κίνητρο μιας ενέργειας, ας πούμε), τα οποία στην πραγματικότητα, θα πρέπει να αποδειχθούν ή αυτά, που η άλλη πλευρά, μπορεί να αμφισβητήσει(προκύπτουν οι υπό-αφηγήσεις). Το δεύτερο, είναι να παρέχει, για κάθε αμφισβητούμενο τμήμα της δράσης, που είναι πάντα μια μικρή αφήγηση, μια λίστα με εναλλακτικές αφηγήσεις, που ο αντίπαλος μπορεί πιθανόν, να τις αμφισβητήσει.(προκύπτουν οι αντι-αφηγήσεις) Με αυτή τη διπλή διαδικασία, η διαίρεση φέρνει στο λόγο νέες αφηγήσεις, τις οποίες, ο ομιλητής θα πρέπει να υποστηρίξει, προκειμένου να διαπιστωθεί πέραν πάσης αμφιβολίας, ότι η δική του αφήγηση, είναι η καλύτερη προσέγγιση της αλήθειας.
- **Ορθή/κατάλληλη απόδειξη:** Το αποδεικτικό τμήμα, μιας κλασσικής δικανικής ομιλίας, αποτελείται από δύο διαφορετικά είδη τεχνικής, τις αποκαλούμενες μη καλλιτεχνικές αποδείξεις (άτεχνη πίστης) και τις καλλιτεχνικές αποδείξεις (έντεχνη πίστης). Οι μη καλλιτεχνικές αποδείξεις, είναι πληροφορίες, που έρχονται στον ομιλητή, από εξωτερικούς παράγοντες, χωρίς καμία δική του προσθήκη με πνευματική αξία σε αυτό, όπως είναι οι δηλώσεις των μαρτύρων, οι συμβάσεις και οι νόμοι. Οι καλλιτεχνικές αποδείξεις, πρέπει να εφευρευθούν από τον ομιλητή. Υπάρχουν τρία είδη καλλιτεχνικών αποδείξεων, οι αποδείξεις σχετικά με το χαρακτήρα (ήθος) του εναγομένου, του κατηγορου ή μερικές φορές του μάρτυρα, οι αποδείξεις που απευθύνεται στα συναισθήματα των ενόρκων (πάθος) και τέλος οι λογικές αποδείξεις, οι οποίες απευθύνονται στο λόγο (διάνοια), σύμφωνα με τον Αριστοτέλη.
- **Επίλογος**

Ο συγγραφέας εντοπίζει ότι στη μικροδομή των Πειστικών Λόγων και ειδικά στα τύπου λόγου καλλιτεχνικά επιχειρήματα, βρίσκονται οι ρίζες της διαδικασίας,